



החוק בארצות ערב

3

לקט של חוקים  
ירדניים

קובץ כ"ו

תוכן הענינים

1	עמוד מס' 1	חוק הזרים משנת 1927
5	עמוד מס' 5	תקנות הזרים מס' (1) לשנת 1940
9	עמוד מס' 9	הוראות שפורסמו ביום 1.10.1941
12	עמוד מס' 12	הוראות שפורסמו ביום 1.5.1951

---

המועצה המבצעת עיינה בסיוע  
חוק הזרים, ולאחר בדיקה,  
החליטה לאשרה ולהעבירה בצוחה,  
המהווה תוספת להחלטה זו, להוד  
רוממותו הנסיך המרום ובמידה  
שתקבל את האישור העליון תיכנס  
להוקף.

סעיף 1 - חוק זה ייקרא (חוק הזרים משנת 1927) ויכנס  
לתוקפו החל מיום פירסומו בעיתון הרשמי.

סעיף 2 - יהא לביטויים הבאים בחוק זה, ובתקנות שיוחקנו  
על-פיו, את הפירושים הבאים:

המילה (ירדני) פירושה:-

1 - כל עוהומני שהיה מהגורר כרגיל בעבר-הירדן,  
ביום 6 לאוגוסט 1924, ולא קיבל נתינות  
אחרת, או קיבל נתינות אחרת אך לא העתיק  
את מקום מגוריו מעבר-הירדן לארץ שבה,  
קיבל את נתינותה, חוץ 12 חודש מתאריך  
קבלתו את הנתינות.

2 - כל עוהומני שנולד בעבר הירדן והיה (מהגורר  
כרגיל) בחוץ לארץ, אך קיבל נתינות עבר-  
הירדן ביום 6 לאוגוסט 1924, או לפני תאריך  
זה, ועבר את גיל השמונה עשרה; ובכדי למלא  
אחרי כוונת חוק זה יכלול הביטוי (מהגורר  
כרגיל בעבר-הירדן) כל מי שהתגורר בעבר-  
הירדן, תקופה של שנים עשר חודש, הקודמים  
ליום 6 לאוגוסט 1924

המילה (זר) פירושה-כל מי שאינו ירדני.

סעיף 3 - לא יהול חוק זה על :-

א - מי שהיה בשירות ממשלת עבר-הירדן.

ב - כל איש מאנשי כוחות הוד מלכותו מלך בריטניה, הימייס היבשתיים והאוויריים, או אחד מפקידי היצוג הפוליטי, הקולוניאלי והקונסולרי.

ג - כל קונסול פקיד (אינו במשרת כבוד).

סעיף 4 - 1 - אין למי שאינו ירדני הזכות המוחלטת להיכנס

לעבר הירדן, ורשאי הוד רוממותו הנסיך המעולה, לצוות בכח, במניעת כניסת כל זר לעבר הירדן באם הוכח לפניו, ע"י ראיות מספיקות, כי הוא עלול להתנהג בצורה מסוכנת לבטחון ולסדר בעבר-הירדן, או שהוא עלול לעורר איבה בין החושבים לבין הממשלה בעבר הירדן או לחרוש מזימות נגד שלטון הממשלה.

2 - מותר לעצור זמנית כל אדם, שלא הורשה לו להיכנס לעבר-הירדן, באופן ובמקום שבהם יצווה הוד רוממותו הנסיך המעולה, ובעת מעצרו באופן הנזכר ייחשב מעצרו כחוקי.

3 - הוד רוממותו הנסיך המעולה רשאי לצוות בהתזרת, כל מי שלא הורשה להיכנס לעבר-הירדן, לארץ שממנה הפליג, או שהוא מנתניניה, על סיפון האניה שבה הוא הגיע או באמצעות רב החובל של אותה אניה, או באמצעות בעליה או סוכניה, ועל האנשים הנזכרים להישמע לצו זה.

סעיף 5 - 1 - הוד רוממותו הנסיך המעולה רשאי לצוות על גירוש כל זר מעבר-הירדן ולצוות עליו, לפי צו זה, לעזור את עבר-הירדן, ולהשאר מחוזה לה, במקרים הבאים :-

א - באם נשפט ע"י אחד מבתי המשפט בעבר-הירדן על עבירה, והמליץ על הוצאת צו לגירושו.

ב - באם נזכח ביה המשפט כי האדם משוטט  
מבלי שיהיה לו אמצעים גלויים לקיומו  
או שנשפט בארץ זרה על ביצוע עבירה  
המחייבת את הסגרתו.

ג - באם ראתה המועצה המבצעת כי שובת הכלל  
מחייבת את הוצאת צו כזה מכל סיבה  
שהיא.

2 - מותר בכל המקרים והנסיבות שבהם הוציא  
הוד רוממותו הנסיך המעולה צו גירוש,  
להכליל באותו צו את כל אלה החלויים  
בכלכלתם באדם המגורש, במידה והיו לא  
ירדניים, ונמצאו בעבר הירדן.

3 - מותר לגרוש אדם שיצא נגדו צו גירוש מעבר  
הירדן, ולשלוח אותו לארץ שהוא מנתיניה,  
ואפשר להשתמש בכספי זנכסי אותו אדם  
תמורת ההוצאות ההכרחיות הנחוצות להסעתו  
ולהסעת אלה שמלווים אותו ולכלכלתם  
עד שיעזבו את הארץ.

4 - הוד רוממותו הנסיך המעולה רשאי להוסיף  
לכל צו כלי תנאים הנראים לו כהולמים.

5 - על כל מי שיצא צו גירוש לגביו, לעזוב  
את עבר-הירדן עפ"י הצו הנזכר, ולהישאר  
מחוצה לה כל עוד שאותו צו בחוקף.

6 - מותר לעצור כל מי שיצא צו גירוש לגביו, או  
מי שציוותה הממשלה על גירושו, בהתאם  
להוראות חוק זה, חוק תקופת ההמתנה, באותו  
האופן שיצווה בו הוד רוממותו הנסיך המעולה,  
ועד שיכרע בענייניו; מעצר זה ייחשב כחוקי.

7 - מי שגורש מעבר הירדן וחזר אליה, כשהצו  
הוא עדיין בחוקף, מותר לאסרו תקופה  
שלא תעלה על שלוש שנים, או לדון אותו

בקנס שלא יעלה על מאה לירות מצריות, או בשני העונשים יחד.

סעיף 6<sup>(1)</sup> - מועצת השרים רשאית להתקין תקנות באופן כללי, לשם ביצוע הוראות חוק זה, ורשאית היא באופן מיוחד, מבלי לפגוע במה שנאמר קודם לכן, לקבוע תנאים שלפיהם יורשו הזרים להיות תושבי קבע בעבר-הירדן ולקבוע את האגרות שיש לשלם תמורת הרשאה זו; ורשאית היא להגביל את תקופת הישגבה בעבר-הירדן לזרים אשר לא קיבלו הרשאה להתישב בה בצורת קבע.

(1) סעיף זה הוסף בהתאם לחוק שפורסם בעיתון הרשמי מספר 668 מיום 1.4.1940.

3.7.1927

(עבדאללה)

מנהל האוצר איברהים	זקן השופטים ומפקח המשפטים חוסאם אל-דין	ראש המפקחים חסן חאלד אבו אל הודא
-----------------------	--	-------------------------------------

מנהל החינוך אדיב	מנהל העתיקות רצ'א תאופיק	המזכיר הכללי עארף אל - עארף
---------------------	-----------------------------	--------------------------------

תקנות הזרים

מספר (1) משנת 1940\*

(הותקנו עפ"י סעיף (6) מחוק הזרים משנת 1927)

אשרו ע"י מועצת השרים בישיבתה מיום 12.6.1940  
זקיבלו את אישור הוד מעלתו הנסיך המרום.

תקנה 1 - תקנות אלו תיכנסנה לתוקפן חודש ימים לאחר פירסומן  
בעיתון הרשמי.

XX בנוסף על האנשים הנזכרים בסעיף (3) לחוק הזרים  
משנת 1927 לא חחולנה התקנות אל :-

א - נשי וילדי אנשים כאלה, ו

ב - האנשים אשר בשירות ממשלת הוד מעלותו המלך  
בריטניה, לרבות נשותיהם וילדיהם ולמעט  
הפועלים הזמניים, ו

XXX ג - הפליטים הפלשטינאים.

XXXX ד - כל אדם שהינו בעל אזרחות סורית ושאינו  
יהודי.

פורסמו בעיתון הרשמי מספר 677 מיום 1.7.1940.

X פיסקה זו נוספה בהתאם לתקנות שפורסמו בעיתון הרשמי  
מספר 693 מיום 1.12.1940.

XX פיסקה זו נוספה בהתאם לתקנות שפורסמו בעיתון הרשמי  
מספר 1002 מיום 1.12.1949.

XXX פיסקה זו נוספה בהתאם לתקנות הזרים מספר 1 משנת  
1956 שפורסמו בעיתון הרשמי מספר 1286 מיום  
16.7.1956.

x ה - כל אדם שהינו בעל אזרחות לבנונית ושאינו יהודי.

xx ו - הערבים המהגרים, נשותיהם וילדיהם המתגוררים בארצות אמריקה הצפונית והדרומית, אירופה והממלכה הירדנית ההאשמית.

תקנה 2 - על כל אדם זר הרוצה להיות תושב בממלכה הירדנית xxx  
ההאשמית לתקופה העולה על שלושה חודשים להגיש  
לשר הפנים בקשה להרשות לו להיות תושב אם ארעי  
ואם בצורה תמידית.  
על שר הפנים המקבל בקשה כזאת :-

א - לדחות את הבקשה כהנ"ל או

ב - להעניק למבקש רשות להיות תושב זמני לתקופה  
שלא תעלה על שנה אחת מיום מתן הרשות, או

ג - שר הפנים רשאי, על לפי הסכמת מועצת השרים  
להעניק למבקש רשות לישיבת קבע.

תקנה 3 - שר הפנים רשאי לבטל את הרשות שניתנה כנ"ל, בכל  
עת שהיא, במקרה והרשות היתה לישיבה אירעית;  
והוא רשאי, כמו כן, לעשות כן על פי הסכמת מועצת  
השרים במקרה והרשות שניתנה היתה לישיבת קבע.  
נוסף על הצ"ל על שר הפנים לבדוק, מדי שלוש שנים,  
כל שהות קבע כדי להחליט באם יש צורך לבטל רשות  
מסוימת או לא.

---

x פיסקה זו הוספה בהתאם לתקנות הזרים מספר (2) משנת  
1956 שפורסמה בעיתון הדשמי מספר 1295 מיום 16.9.1956.

xx הביטוי "עבר הירדן" הוחלף בביטוי "הממלכה הירדנית  
ההאשמית" בכל מקום שאוזכר בתקנות אלה.

xxx פיסקה זו הוספה בהתאם לתקנות מספר 84 לשנת 1962  
שפורסמו בעיתון הרשמי מספר 1661 מיום 1.1.63.



חקנה 4\* - על הזר אשר מוענקת לו רשות להיות תושב זמני או תושב קבע לשלם אגרה שנתייה על סך דינר אחד ועוד 250 פילט, למעט האנשים אשר הם מהסוג שניתן לגביהם פטור מאת מועצת השרים.

חקנה 5 - על האדם אשר לא ניתנה לו רשות להיות תושב וכן האדם אשר רשיונו בוטל, לעזוב את הממלכה הירדנית ההאשמית חוץ החקופה שנקבעה לו ע"י שר הפנים; אם החממה אדם כזה מלעזוב את הממלכה הירדנית ההאשמית, יהא על שר הפנים להביא את הענין בפני מועצת השרים על מנת שהיא תפעל בהתאם להוראות סעיף (5) לחוק הזרים. מועצת השרים רשאית להעניק רשות שהייה, מתקבלת על הדעת, לאדם שבוטל רשיונו כדי לאפשר לו להסדיר את ענייניו.

חקנה 6 - שר הפנים רשאי, על פי הסכמת ראש השרים, לתת הוראות לביצוע הוראות חקנות אלו.

חקנה 7\*\* - האדם הזר המבקש רשות לישיבה ארעית או לישיבת קבע, רשאי, לכלול בבקשתו את אשתו, או את נשותיו, וכן את ילדיו או את ילדיהן, וכן כל הקטינים שהאפורוסות עליהם נתונה בידי, בתנאי שהילדים וכן הקטינים יהיו מתחת לגיל שש עשרה. אם הוענקה רשות כנ"ל, לא תיגבה כל אגרה נוספת בעד הנזכרים לעיל, כפי שנדרש בחקנה 4 לחקנות אלה.

---

\* חקנה זו תוקנה בהתאם לחקנות מספר (1) משנת 1947 אשר פורסמו בעיתון הרשמי מס' 906 מיום 1.6.47 וכן בהתאם לחקנות מס' 1 משנת 1953 שפורסמו בעיתון הרשמי מספר 1136 מיום 16.3.1953 בנוגע לסוג המטבע.

\*\* חקנה זו הוספה בהתאם לחקנות שפורסמו בעיתון הרשמי מספר 701 מיום 16.12.1941.

תקנה \*8- כל אדם זר שנשאר בממלכה תקופה העולה על שלושה חודשים, מבלי לקבל רשות להיות תושב בה, אם בצורה ארעית או תמידית, או אם תקופת שהותו הזמנית תמה, והוא לא חידש אותה, תוך חמישה עשר יום, יהיה חייב לשלם אגרת שהות בלתי חוקית על סך דינר אחד בעדו ובעד כל אחד מבני משפחתו המבוגרים ו-250 פילס בעד כל קטין הרשום בתעודת מסעו אם היו מאלה שיחד אהו עברו את התקופה המותרת. על תעודת המסע יש לפרט את פרטי האגרות ששולמו כחוק או בניגוד לכך, ואם פירב הזר לשלם את האגרה הנזכרת בעת שהוא עוזב את הממלכה או אם היה בלתי מסוגל לשלמה, אז יורשה לו לעזוב את הממלכה ולא יורשה לו יותר להיכנס לממלכה הירדנית ההאשמית אלא אם הוא סילק את האגרה הקודמת.

---

\* תקנה זו חוקנה לפי תקנות מספר (2) משנת 1953 שפורסמו בעיתון הרשמי מספר 1164 מיום 16.12.1953.

ה ו ר א ו ת (1)

הוצאו בהתאם לסעיף השישי מתקנות הזרים

מספר (1) משנת 1940

1(2) על כל זר הרוצה לשבת הממלכה הירדנית ההאשמית לתקופה הצולה על שלושה חודשים, להגיש בקשת הרשאה, לשבת ישיבה זמנית או ישיבת קבע, בעבור חודשיים מחאריך כניסתו לממלכה הירדנית ההאשמית, וישיבתו משך החודשיים האלה, ישיבה בפועל ללא הפסקה.

שר הפנים רשאי לפסוח על תנאי הישיבה לתקופה של חודשיים, ולהעניק למבקש רשות לשבת ישיבה זמנית, באם, ראה שישנה סיבה מחייבת פסיחה זו; כמו כן רשאי הוד מעלתו ראש השרים לפסוח על תנאי הישיבה של חודשיים, במקרה של מתן רשות לישיבת קבע.

2 - בקשות הישיבה תוגשנה לשר הפנים באמצעות מנהל הדרכונים בעמאן ובאקצעות הממונה על המחוז או קציין המחוז במחוזות.

3 - על מנהל הדרכונים, בעת שתוגש לו בקשת ישיבה בעמאן, להעביר את הבקשה הנזכרת למשרדי הבטחון הכללי, על מנת להיווכח מתקופת הישיבה של המבקש עד לחאריך הגשת הבקשה, ולחקור בדבר, מקצועו, התנהגותו, ולתת כל אינפורמציה אחרת עליו. לאחר השלמת ההליך באופן כזה, יגיש מנהל הדרכונים את הבקשה למיניסטריין הפנים עם הערותיו לגבי המחוזות, על הממונה על המחוז או קציין המחוז, המוגשת אליו הבקשה, לקיים את החקירות הנזכרות לעיל, ממשרדי הבטחון הכללי, במחוזו, ולאחר מכן, יגיש את הבקשה למנהל הדרכונים, על מנת שיגיש למיניסטריין הפנים בצירוף הערותיו.

(1) פורסמו בעיתון הרשמי מספר 720 מיום 1.10.1941

(2) חוקנה בצורה זו בהתאם להוראות שפורסמו בעיתון

הרשמי מספר 935 מיום 1.2.1948

4 - בעת שתוצא החלטת ההסכמה על בקשת הישיבה הזמנית או ישיבת קבע, או אי ההסכמה לה, תוחזר הבקשה עם ניירותיה למנהל הדרכונים, בכדי להודיע למבקש על ההחלטה, ועל כל זר שלא יצאה החלטה בהסכמה, על ישיבתו ישיבה זמנית או ישיבת קבע, לעזוב את הממלכה, לפני או בעת גמר השלושה חודשים המורשים לו לבלות בעבר הירדן לפי תקנות הזרים ללא רשות ישיבה, ובאם התמהמה מלעזוב את הממלכה ועברה תקופת ישיבתו השלושה חודשים הנזכרים, יהא צפוי שיחולו עליו הוראות הסעיף החמישי מתקנות הזרים מספר (1) משנת 1940.

5 - א - באם יצאה החלטה במתן רשות למבקש לשבת בעבר הירדן ישיבה זמנית או ישיבת קבע, ולא חש אותו אדם לשלם אח האגרות החוקיות וקבלת הרשות ממינהלת הדרכונים, תוך חודש אחד מתאריך מתן ההחלטה, תיחשב ההחלטה הנזכרת מבוטלת, ויהא אותו מבקש צפוי להחיל עליו את הוראות סעיף החמישי מתקנות הזרים מספר (1) משנת 1940.

ב - כל זר שניחנה לו רשות לשבת ישיבה זמנית או ישיבת קבע, לפני הוצאת הוראות אלה, ולא פנה למינהלת הדרכונים לשם קבלת הרשות הנזכרת ותשלום האגרות החוקיות תוך חודש אחד, מתאריך פירסום הוראות האלה בעיתון הרשמי, תיחשב הרשות שהוענקה לו מבוטלת לאחר אותו תאריך, ויהא מוטל עליו להגיש בקשה חדשה או יהיה צפוי להחיל עליו את הוראות החוק.

6 - כל זר שקיבל רשות לשבת בעבר הירדן ישיבה זמנית, ועבר על התקופה שנקבעה ברשיון, ללא קבלת רשות חדשה לישיבה, יהא צפוי להחיל עליו את הוראות סעיף החמישי לחוק הזרים משנת 1927.

7 - כל זר הנושא רשיון לישיבת קבע בעבר הירדן ולא

חדשהו, ולא שילם את האגרות השנתיות, תוך  
חודש אחד מהתאריך שחל בו תשלום האגרה  
השנתית, יאבד זכות ישיבת הקבע בארץ הנסיכות,  
ותיחשב הרשות שהוענקה לו מבוסלת ויהיה מוטל  
עליו להגיש בקשה חדשה, לקבלת רשות חדשה  
לישיבה, או לעזיבת הארץ מיד בהתאם להוראות  
החוק.

8 - הוראות אלה תיכנסנה לתוקפן החל מיום פירסומן  
בעיתון הרשמי.

מאשר

שר הפנים  
סמיר אל - רפאעי

ראש השרים  
תאופיק אבו אל הודא

## ה ו ר א ו ת (1)

### הוצאו בהתאם לפיסקה (ב) מהתקנה הרביעית לתקנות הזרים מספר (1) משנת 1940

להלן מפורסמות ההוראות שיצאו בהתאם לפיסקה (ב) מהתקנה הרביעית לתקנות הזרים מספר (1) משנת 1940, שאושרו על ידי מועצת השרים המעולה בישיבתה שנערכה בתאריך 18.4.1951; הוראות אלה תיכנסנה לתוקפן החל מיום פירסומן בעיתון הרשמי.

#### ראש השרים

#### סמיר אל - רפאעי

- 1 - האנשים המוזכרים להלן ישוחררו מהאגרה השנתית לישיבה :-
  - א - ראשי-הדת, הכמרים, וכל הנזירים והנזירות.
  - ב - הרופאים, הרופאות, האחים והאחיות בבתי החולים הפרטיים.
  - ג - תלמידי בתי הספר הלא-ירדניים.
  - ד - נושאי דרכונים דיפלומטיים.
  - ה - ישוחרר מהאגרה השנתית לישיבה, בני משפחות האנשים הנזכרים בפיסקאות (א), (ב) ו-(ד) מהוראות אלה במידה ושמותיהם רשומים בדרכונים.
- 2 - רשויות הישיבה הזמנית, או ישיבת הקבע, שהוענקו לזרים חינוס, החל מתאריך 14.5.1947, ועד לתאריך הכנס הוראות אלה לתוקפן, תיחשבנה כי הוענקו באופן חוקי.
- 3 - ההוראות שיצאו בהתאם לפיסקה (ב) מהתקנה הרביעית לתקנות הזרים, שפורסמו בעיתון הרשמי מספר 702, יהיו בטלות.

---

(1) פרסמו בעיתון הרשמי מספר 1063 מיום 1.5.1951.